

den Vængstelse, som er udtalt af nogle af de ærede sidste Ralere. Jeg mener, at der ikke vil være noget mere Stødende for en Mand i at modtage denne Hjælp, end i at erholde fri Læge og Medicin. Vi vide Alle, at der er visse Negler, hvorefter der skal gives fri Læge og Medicin, uden at det betragtes som Fattigunderstøttelse. Jeg begjærede imidlertid Ordet for at gjøre den Genstilling til de ærede Forslagsstillere, om de ikke tro, at der maa bruges en lidt nyere Betegnelse her. Det hedder nemlig, at det er Kommunen, der skal betale, og det vil vistnok uden Undtagelse blive forstaaet saaledes, at det er den Kommune, hvori det vedkommende Fruentimmer opholder sig, men vi vide jo Alle, at Fruentimmer ofte komme ind i en Kommune i det Dieblit, denne Nød kommer paa, og det vil vistnok forarsage nogle Vanskeligheder. Der maatte vist være Bestemmelser, som forpligtede en bestemt Kommune. Man har jo Negler for, hvor længe en Person skal opholde sig i en Kommune, før han faar fri Læge og fri Medicin; han er ikke berettiget dertil, fordi han kommer ind i en Kommune. Jeg taler af praktisk Erfaring; thi den Kommune, hvori jeg bor, er saaledes beliggende, at vi have nogle store Herregaarde beliggende ved Kanterne, og fra dem kommer der ofte Fruentimmer ind i Kommunen, som ville forarsage nogle Udgifter og Splid, og jeg tror dog ikke, at det kan have været de ærede Forslagsstilleres Mening, at noget Saadant, som jeg her har hentydet til, skulde ske, men jeg ønskede kun at høre en Udtalelse derom.

Strup: Jeg kan kun sige, at det er et Punkt, der ikke særlig har været omtalt mellem Forslagsstillerne; men jeg for mit Vedkommende finder, at der er Meget i den Betragtning, som det ærede Medlem gjorde gjældende, at denne Barfshjælp bør falde den samme Kommune til Laft, som i det paagjældende Tilfælde er den Vedkommendes Sygehjælpskommune. Jeg kan imidlertid kun udtale min egen personlige, øieblikkelige Anskuelse herom, da Spørgsmaalet, som sagt, ikke har været omtalt mellem Forslagsstillerne. Jeg skal endnu i Anledning af, hvad der blev udtalt af to andre ærede Landsstingsmænd, tillade mig at bemærke, at det har været Forslagsstillernes Anskuelse, at Jordemoderbetjeningen for de Fattige, efter vort Vædringsforslag, vil blive baade bedre og billigere, end der hidtil har været, — bedre, fordi Jordemoderen derefter i Virkeligheden vil faae en til hendes Gjerning passende Betaling, hvilket ikke er Tilfældet, naar Betalingen som nu er 3 Mk., og billigere, fordi Vedkommende, naar hun ikke har Raad til at betale, slipper fuldstændig derfor. Jeg kan ikke se, hvorfor det skulde være sært krentende at lade det Offentlige betale for sig, naar det vel at mærke ikke er som Fattig-hjælp, at Betalingen ydes, men naar den ydes af de Grunde, jeg tillod mig at angive, fordi nemlig

Samfundet selv erkjender, at det har en saadan Interesse i denne Forretning, at det billigvis kan paalægges Samfundet at betale for den. Jeg vil dog gjøre særlig opmærksom paa, at vi jo allerede nu kende Udgifter for det Offentlige i Anledning af Barfshjælp, der efter min Mening ere langt større end de 3 Kroner, her er Tale om, Udgifter, som jeg ikke veed, at nogen Fattig nogenstunde har følt sig krænkter ved at lade det Offentlige betale, og som, i det Mindste ikke mig bekendt, Nogen har tilbudt frivillig at frubdere. Jeg sigter naturligvis her til den Pligt, der paahviler det Offentlige til at hente Madamen og høre hende tilbage, ofte en meget lang Tid og under vanskelige Forhold. Det er i Virkeligheden en Bølse, som i Verdi langt overstiger disse 3 Kroner, en Bølse, som den Vedkommende, der ikke har Hest og Vogn, har et ubestrideligt Krav paa at kunne fordrø, som der ikke er Tale om, at det Offentlige kan forlange vederlagt, ogsaa det ikke er mig bekendt, at Nogen har følt sig krænkter ved at skulle modtage af det Offentlige, og derfor har tilbudt selv at betale. Da jeg er kommen til at nævne dette, maa jeg endnu blot tilføje, at det forekommer mig, at man fra denne det Offentliges ubetingede Kjørselspligt overfor de Husmænd, der ikke selv have Hest og Vogn, — en Pligt, der paa ingen Maade kan sættes ved Siden af den lignende Pligt til at hente Læge, thi Læge er det Offentlige kun pligtig til at hente for den Fattige som Fattig, naar han overhovedet har Lægehjælp som Fattig, hvormod Jordemoderkørsel skal ydes af det Offentlige endogsaa til de mest velhavende Husmænd, som ikke selv have Hest og Vogn — at man fra denne ubetingede Kjørselspligt ogsaa kunde, om det behøvedes, hente et Argument mere for, at man ogsaa lader det Offentlige betale disse 3 Kroner, naar det dog yder den nævnte Naturalpræstation. I Anledning af disse offentlige Befordringer vilde jeg gjerne, skjøndt det ligger noget udenfor Sagen, gjøre den Bemærkning, at denne store Byrde for det Offentlige væsentlig vilde blive lettet, naar de store Distrikter kunde veles. Jeg veed meget vel, at dette ikke umiddelbart ligger for under denne Sag; men under Sagens Iste Behandling kom der saamange andre Spørgsmaal paa Bane om den omhandlede Institution, og denne Genstilling til den ærede Justitsminister, om der ikke fra hans Side kunde gjøres Noget i den nævnte Retning, ligger vel ikke fjernere fra det foreliggende Lovforslag end de andre Bemærkninger, der ere fremkomne. Der er jo Egne i Landet, hvor Distrikterne ere saa store, at det ikke alene er en væsentlig Ulempe for den Befolkning, der skal benytte Jordemødrene, men ogsaa, som jeg har tilladt mig at bemærke, er en meget væsentlig Ulempe for dem, der skulde hente Jordemoderen.

Griffen: Jeg maa gjentage, at det er